

- Isten Lelke, a Szentlélek száll rá a 70 vénre – és munkálkodik. A Szentírás a Szentlelket többnyire úgy mutatja be, hogy elmondja, mit cselekszik. Ott volt már a teremtésben is; Ő volt és van ott minden hitre jutásban, engedelmességi lépésben, amikor valaki dicsérni tudja az Urat.
- Mózesben is ott volt, és most is az Ő munkáját látjuk: ahogyan egy olyan helyzetből, amelyben Mózes is kétségbeesik (talán nincs senki, aki kételkedés nélkül hinne), kimenekedést és „jelet” (prófétálást) ad.
- Mózes kétségbeesésének az oka, hogy csak a saját erejét látja, és érzékeli, hogy az kevés. Kapott már erre vonatkozóan útmutatást Jetró által. Onnantól a kijelölt vezetők ítélték a kisebb ügyekben, csak a „nagyobb ügyeket” vitték Mózes elé. – Ezek a vezetők most is teszik a dolgukat, de ez az ügy, hogy nincs hús, „nagy ügy”, így Mózes elé kerül (bár nem a vezetők viszik elé, hanem „megrohanják”).
- Mózes az Úr elé borul, de még kétségbeesve. Benne van Isten Lelke, de benne van a saját természete is, hogy úgy képzei, egyedül kell megoldania mindent, és ha ez erején felüli, akkor kétségbeesik. Először őrajta munkálkodik Isten Lelke: leszoktatja erről. „Elveszek a benned lévő lélekből” – mondja az Úr, de ettől nem lesz kevesebb Mózesben, hanem összességében több lesz.
 - o Amit az Úr rám bíz (akár sok, akár kevés emberre irányul), az erőmön felüli. „Nem végezhetem egymagam”, Isten Lelkére van szükségem. Ha azt kéri tőlem: mondd el ennek az embernek ezt, nekem kell elmondanom, de tőle kell elkérnem az erőt, a bátorságot, az engedelmességet – az eredményt pedig Őrá kell bíznom: hogy meggyőzze a világot (a másik embert) a bűnéről, az igazságról, az ítéletről, és elvezesse oda, hogy Jézust magasztalja fel előtte és benne (Jn 16,8–11.14). 1Pt 4,11: „ha valaki szól... ha valaki szolgál...”
- Jetró még nem mondhatta Mózesnek, hogy Isten Lelkére van szüksége, de itt most Isten mondja: Mózes, benned is az én Lelkem van, eddig is az Ő erejével végezhetél el mindent, de most másoknak is adni akarok belőle.
- Isten adja a Szentlelket „azoknak, akik engednek neki” (ApCsel 5,32). Mózesnek kellett kiválasztani, de igazából Isten jelölte ki őket. Ahhoz, hogy Mózes ezt meg tudja tenni, neki is engedelmesnek kellett lennie. – Nem ő „osztja a Lelket”, hanem Isten.
 - o Ma is azoknak adja, „akik engednek neki” – akik megvallják, hogy bűnösök, hogy a kárhozatból nem tudnak maguktól megszabadulni, de hisznek benne, hogy Jézus Krisztus megszabadítja őket, és átadják neki az életüket.
- Eldád és Médád. Miért maradnak a táborban? Isten intézi így, talán azért, hogy Mózes kimondhassa azt a kérést, ami valójában Isten célja: „az Úr egész népe próféta volna, és nekik is adná Lelkét az Úr”. Az Úr egész népe – itt Izráel népét jelenti, ma azokat, akik Krisztusban hisznek / hittek / hinni fognak.
- A Szentlélek pünkösdi munkája: Jézus tanítványai „próféták”, apostolok lettek, bizonyosságot tettek Jézusról („a prófétaság lelke” Jel 19,10). Megszületett az Egyház, mint azoknak a közössége, akik Krisztuséi, és akik bizonyosságot is tudnak tenni róla; akik által hangzik Isten Igéje, amiből a hit támad (Róm 10,17). Ebben vagyunk benne mi is: nekünk is „szólnunk és szolgálnunk” kell az Ő erejével. Minket is akadályoz a

természetünk, de ha ezt megvalljuk Istennek, Ő megszabadít tőle (mint Mózes), nem fog megbénítani, és Isten Lelke használni fog az Ő „erőmön felüli” munkájában.

4Móz 6,24–26 (ároni áldás)